

6. DE VELDLEEUWERIK ALS VERKEERSSLACHTOFFER.

Als het goed wintert en er ligt sneeuw dan is het mij vaak opgevallen dat deze vogel uiterst kwetsbaar is langs en op de verkeerswegen. Wanneer ik het aantal zou moeten noemen reken ik dat toch zeker op 40% van het totaal aantal verkeersslachtoffers.

Uit meerdere waarnemingen bleek mij dat ze steeds opnieuw vanuit het omringende terrein aanvliegen en het liefst op de grens van berm en weg gaat zitten. Ze zijn daar zeer bedrijvig in het losliggende zand dat afkomstig is van de gladheidsbestrijding.

De vraag was voor mij, wat is er voor hen in dat strooizand te vinden. Mijn veronderstelling is dat het gaat om de kleine steentjes uit het zand, voor maag en krop vulling.

Van het Vogeltrekstation kreeg ik het advies: "onderzoek dat zand eens, misschien is dat de oplossing".

Maar wanneer de leeuweriken niet op dat wegzand vliegen is dat onderzoek natuurlijk niet uit te voeren. Hierover straks meer.

Mijn belangstelling voor deze Leeuwerik komt voort uit het feit dat het, onder normale weersomstandigheden een bijzonder moeilijk te vangen vogel is. Maar bij streng winterweer en een hard maaiveld met vaak een laag sneeuw, is het vrij simpel een flink aantal te ringen. In de winter van 1967 en 1968 heb ik er 194 geringd. In diezelfde winter waren er op de wegen rond Lelystad ook weer slachtoffers. De afgelopen koude periode van deze winter gaf mij de gelegenheid mijn vermoeden uit te werken. Op een sneeuwvrij terreintje in en rond de inloopkooien heb ik een paar emmers droog rivierzand gestrooid. Het aantal in het veld aanwezige leeuweriken was niet zo groot als in voorgaande winters, het aantal gevangen exemplaren was 102 st., het was echter wel opmerkelijk dat er in de buurt van de vangplaats in een straal van ca 3 km geen leeuweriken op de weg gezien werden en er ook geen slachtoffers gevonden zijn. Dit alles wijst er toch wel op dat er een verband is tussen het zand en de leeuweriken op de weg.

Misschien is er een werkgroep die in een komende winter door kan gaan op het punt waar ik (geheel alleen werkend) niet verder kan komen.

Zou het inderdaad alleen een kwestie van dat zand zijn, dan lijkt het mij niet zo moeilijk hier iets aan te doen: nl. op die plaatsen waar langs de verkeerswegen grote groepen leeuweriken zitten op de buitenrand van de wegberm, het liefst ten N.O. ervan een emmer zand met wat afvalzaden uit te strooien. Er is een grote kans dat we daarmee weer wat kunnen helpen. Men ziet wel eens bijzonder veel leeuweriken, maar teveel heb ik er nog nooit gezien.

W. de Jong

Lelystad

